

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšera v právní věci žalobce: **Ing. A. G.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, P. O. Box 220, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2010, čj. KUZL-13186/2010, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2012, čj. 33 A 2/2012 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

1. Městský úřad Otrokovice rozhodnutím ze dne 26. 1. 2010, čj. PPO/PD-1037/09/SL/5050, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se měl dopustit přestupku tím, že dne 24. 11. 2009 řídil osobní motorové vozidlo, aniž by byl držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řídičského oprávnění.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 3. 2010, čj. KUZL-13186/2010, změnil rozhodnutí městského úřadu tak, že ve výroku o vině upřesnil popis skutku, a ve zbytku rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 2. 2. 2012, čj. 33 A 2/2012 - 15, odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností, aniž by uvedl konkrétní důvody, pro které s rozhodnutím krajského soudu nesouhlasil.
5. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve přípustností kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.
6. Ze spisu vyplynulo, že usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno v úterý dne 7. 2. 2012. Lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula v úterý dne 21. 2. 2012 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. za použití § 40 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 19. 4. 2012 je tedy opožděná, zmeškání lhůty přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).
7. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

8. S ohledem na opožděnost kasační stížnosti Nejvyšší správní soud neodstraňoval její vady, ani nevyzýval žalobce k uhrazení soudního poplatku za tuto kasační stížnost či doložení právního zastoupení. Takový postup by totiž byl s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti pro její opožděnost ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie.

9. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. července 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu